

“SPOR PARALARI NEREYE GİTTİ?”

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Çarşamba, 28 Ocak 2015 12:33 -

İnsanların başvurduğu en ahlaksız işlerden birisi, kamu malını zimmetine geçirmektir. Ne yazık ki tarih boyunca olduğu gibi günümüzde de bu ahlâksızlığa sık rastlanıyor. Bu el koyma alın teri dökmeden servet sahibi olmanın yollarından biridir. Zenginliklerin çoğu buna dayanır.

Kölecilik, Feodalizm, Kapitalizm gibi toplum biçimlerinde devlet, zengin olmanın yollarını bazı kurallara bağlamış ve bu açık hırsızlığı yasaklamış olmasına rağmen, güç sahipleri bu kurallara uymamak için ellerinden geleni yaparlar. Onları bundan alıkoyacak en etkili güç genellikle din ve kanun değil kamuoyu denetimidir. Kendini hesap verme yükümlülüğünden azade sanan her kişi veya topluluk, yolsuzluk yapma potansiyeli taşır.

İSTEMEM YAN CEBİME KOY!

1990’da eğitim topluluğu içinde yozlaşma hat safhaya varmıştı. Ne Kenan Evren iktidarının her sözün başında tekrarlanmasını mecbur koştuğu Atatürk’ün adı, ne Turgut Özal döneminin “Allah’ın ipine sarılın” öğüdü bu yozlaştırmayı durduramıyordu.

Birçok okul müdürü, ünite dergilerinin okullarında okutulmasından ötürü, bu yayınların şirketlerinden ve dağıtıcılardan rüşvet almaktaydı. Yolsuzluklar eğitimin başka alanlarında da yaygınlaşmıştı. Söylentiler ayyuka çıkınca bu konuda haftalarca süren bir araştırma yaptım. Sonuçlarını Öğretmen Dünyası Dergisinde “Eğitimde Rüşvet-İstemem Yan Cebime Koy” başlıklı

“SPOR PARALARI NEREYE GİTTİ?”

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Çarşamba, 28 Ocak 2015 12:33 -

---

kapsamlı bir araştırmada anlattım.

Tabii, eğitim yöneticileri arasında kıyamet koptu! Yöneticiler bana “İspat et!”, yoksa seni öğretmenlere iftira etmekten cezalandıracağız” dediler. Sanki kendileri rüşvette işleyen bu mekanizmayı bilmiyorlardı! “Haber kaynaklarımı açıklayamam, kendilerine söz verdim” diyerek ad vermeyi reddettim. Onlar da beni Valilik kararıyla Ankara merkezdeki okulundan alarak Çamlıdere'nin Bolu sınırındaki bir ilçenin uzak bir köyüne sürdüler. Ayrıca mahkemeye de verdiler.

Bakan Avni Akyol'a çıkararak durumu anlattım. Akyol şakaya vurarak “Yahu Ankara'da hiç değilse gözümüzün önünde bulunuyordun. Ne yaptığını biliyorduk. Şimdi Çamlıdere'de kim bilir neler yapacaksın!” dedi. Vali ile bozuşmamak için kararı iptal etmek yerine ortalama bir yolu seçti. Mamak'ta başka bir okula nakledildim. Bir süre sonra, Bölge idare mahkemesi bu atamayı iptal etti, dergideki yayından ötürü de beraat ettim. O zamanlar hükümetin keyfi uygulamalarını denetleyen böyle bir adalet mekanizması da vardı. Bu yazının bir faydası da olmadı değil. Bir süre sonra ünite dergilerinin okunmasına son verildi.

“SPOR PARALARI NE OLDU?”

Bu ilginç bir öyküdür ama ben sürüldüğüm Üreğil Ortaokulunda öğrencilerin bir hesap sorma işinden söz etmek istiyorum.

“SPOR PARALARI NEREYE GİTTİ?”

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Çarşamba, 28 Ocak 2015 12:33 -

Dersine girdiğim sınıflarında, diğer okullarda yaptığım olduğu gibi öğrencilere görüşlerini açıkça söylemekten korkmamalarını telkin ettim. Zaten dersine girdiğim her sınıfta bir vesile ile kendimi onlara eleştirme fırsatı verir, hatta bu konudaki görüşlerini yazılı olarak da toplardım. Onların haklı bulduğum eleştirilerini dikkate alır, daha iyi bir öğretmen olmaya çalışırdım. Böylece kendim için aşağıdan bir denetim mekanizması kurulmuş olurdu. Hep yukarıdan denetleyecekler değil ya!

Kültür Edebiyat Kolu Rehber Öğretmeni olarak okulun duvar gazetesine de bakıyordum. Bir gün, birkaç öğrenci geldiler. “Hocam” dediler. “Hepimizden spor parası olarak 200'er lira toplanıyor. Okulda beden eğitimi dersi de öğretmensizlik nedeniyle yapılmıyor. Ortada toptan da eser yok. Bu paraların nereye gittiğini soran bir yazıyı okul duvar gazetesinde yazabilir miyiz?”

“Tabii yazabilirsiniz” dedim. Yazılarını gazeteye astılar. Yumurcaklar, toplanan paraların miktarını, top fiyatını falan da hesaplayıp “Yeteri kadar top ve sünger alınsa bile geriye 2.030.000 lira kalması gerekmez mi? Bunun açıklanmasını istiyoruz” diye yazmışlardı.

Okul müdürü, tabii durumdan anında haberdar olmuş. Gazetede yazıyı sökerek yazıda imzası olan üçüncü sınıf öğrencisi Serpil'i sorguya çekti ve beni de odasına çağırarak bu tip yazılara neden izin verdiğimi sordu.

Gayet sakin olarak “Bunda ne var?” dedim. “Çocuklar sizden bir şey soruyorlar. Onlara ceplerinden çıkan bu paranın hesabını sormak gibi bir davranışta buldukları için teşekkür etmek gerekir. Bu paraların ne olduğunu aynı gazeteye yapıştıracağınız bir açıklama ile belirtirsiniz, tatmin olurlar. Sınıflarda da açıklama yapabilirsiniz. Madem ortada bir soru var, tek çözüm ona doyurucu bir yanıt vermektir.”

“SPOR PARALARI NEREYE GİTTİ?”

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Çarşamba, 28 Ocak 2015 12:33 -

“Gazeteci” çocuklar okul müdürünün tehditleri karşısında ürktüler. Ama toplanan spor paralarının nereye gittiği hiçbir zaman öğrenilemedi! Ben de onlara yaptıklarının doğru bir şey olduğunu söyledim ve duvar gazetesine astıkları yazının müsveddesini alarak arşivime koydum. Paylaştığım metin odur. O yazı şöyle bitiyor:

“Biz öğrenciyiz. Size hesap sormak biraz ayıp kaçıyor ama ne de olsa bu paralar bizim cebimizden çıkıyor. Öyle bir şeyin bir daha olmamasını isteriz. Saygılarımla.”

Okul müdürü, beklendiği gibi Ankara'nın daha merkezî ve kalabalık bir okuluna müdür oldu...

KOKUŞMUŞ SİSTEMLER YIKILMAYA MAHKÛMDUR

Hesap sorma ve hesap verme anlayışını bütün toplum birimlerinde yerleştirmedikten sonra adalete dayanan ahlaklı bir sistemi oturtmamız mümkün görünmüyor. Dokunulmazlık zırhı olmayan bir yurttaşın böyle bir suçlamayla hesap vereceği yer mahkemelerdir. Bakanlar için ise sistem Yüce Divan'ı gösteriyor. Ancak onları Yüce Divan'a sevk edecek olan Meclis Genel Kurulundaki çoğunluktur. Bu çoğunluk görevini yapmaz, yolsuzluklara kol kanat gererse sistemin kokuşmuşluğuna hükmedebilir miyiz?

“SPOR PARALARI NEREYE GİTTİ?”

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.
Çarşamba, 28 Ocak 2015 12:33 -

Evet, sistem kokuşmuştur ve bu nedenle yıkılmaya mahkûmdur. (23 Ocak 2015)